

01.03.2023

Група №21

Хімія

Тема: Йонний, ковалентний, металічний, водневий хімічні зв'язки. Донорно-акцепторний механізм утворення ковалентного зв'язку (на прикладі катіону амонію).

Мета:

- **освітня:** сформувати уявлення учнів про єдину природу хімічного зв'язку; познайомити учнів з різними типами хімічних зв'язків; навчити учнів визначати типи хімічних зв'язків в різних сполуках.
- **розвивальна:** продовжити розвивати уявлення про хімічний зв'язок та його види на прикладі йонного, металічного та водневого хімічних зв'язків; порівнювати типи зв'язків та підкреслювати суттєві відмінності між ними;
- **виховна:** виховувати самостійність, уважність, відповідальність в учнів.

1. Йонний хімічний зв'язок.

Йони – це електрично заряджені частинки речовини, які утворюються з атомів або груп атомів у результаті віддачі або приєднання до них електронів.

Йонний зв'язок

Йонний хімічний зв'язок — це тип зв'язку, при якому електрони переходять із одного атома до іншого, й основний вклад в притягання вноситься електростатичною взаємодією.

Хімічний зв'язок, утворений з допомогою електростатичної взаємодії йонів, називається йонним зв'язком.

Характеристика йонного зв'язку

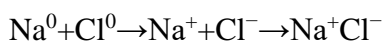
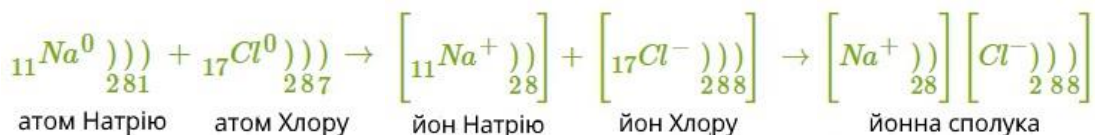
А) неспрямований.

Б) ненасичений.

В) речовини з йонним зв'язком це тверді речовини з високою температурою плавлення.

Механізм утворення йонного зв'язку.

Розглянемо механізм утворення йонного зв'язку на прикладі взаємодії атомів Натрію і Хлору.

Позитивно заряджений йон називається **катіон**.

Негативно заряджений йон називається **аніон**.

Таке перетворення атомів на йони відбувається завжди при взаємодії атомів типових металів і типових неметалів, електронегативності яких суттєво відрізняються.

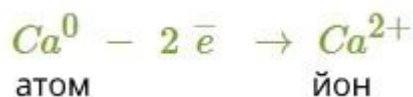
Йонний зв'язок утворюється в складних речовинах, що складаються з атомів металів і неметалів.

Розглянемо інші приклади утворення йонного зв'язку.

Приклад:

Взаємодія Кальція і Флуора

1. Кальцій — елемент головної підгрупи другої групи. Йому легше віддати два зовнішні електрони, ніж прийняти 6 електронів, яких не вистачає до завершення зовнішнього рівня.

2. Флуор — елемент головної підгрупи сьомої групи. Йому легше прийняти один електрон, ніж віддати сім.

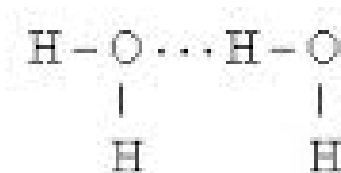
3. Водневий хімічний зв'язок.

Водневий зв'язок – хімічний зв'язок, що виникає між атомами Гідрогену і атомами сильно електронегативних елементів (F, O, N)

або

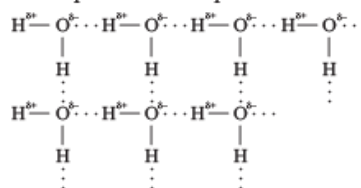
Водневий зв'язок – електростатична взаємодія між молекулами за участю атомів Гідрогену.

Молекули води – диполі, притягуються одна до одної, а саме, атоми Н однієї молекули до атомів О іншої, оскільки мають протилежні заряди.

Водневий зв'язок позначається крапками
Слабший за ковалентний зв'язок
Легко розривається при випаровуванні води.

Полярність молекули води впливає на її властивості. Молекули води притягуються одна до одної внаслідок електростатичного притягання атомів Н і О різних молекул:

Наявність водневих зв'язків впливає на властивості речовини: підвищена температура кипіння та плавлення, густина, теплоємність, висока розчинність речовини у воді.

Водневий зв'язок утворюється не лише між молекулами води. Він утворюється між молекулами гідроген флуориду, амоніаку, етилового спирту, оцтової кислоти (міжмолекулярний водневий зв'язок), а також в середині молекул між окремими атомами, наприклад в молекулах білків, нуклеїнових кислот (внутрішньомолекулярний водневий зв'язок). Якщо речовина розчинна у воді, то між її молекулами та молекулами води також виникає водневий зв'язок.

Рис. 4.3. Утворення водневих зв'язків між:

- а) молекулами води та гідроген флуориду; б) молекулами гідроген флуориду;
в) молекулою амоніаку та води

4. Залежність фізичних властивостей речовин від типу хімічного зв'язку.

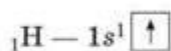
Між будовою речовини, яка визначається типом хімічного зв'язку і типом кристалічних ґраток, та її властивостями існує певна залежність: чим міцніший хімічний зв'язок, що утримує частинки у вузлах кристалічних ґраток, тим міцніші кристали, тим твердіша речовина, тим вищі її температури плавлення і кипіння. А тому, якщо відома будова речовини, можна прогнозувати її властивості, і навпаки – якщо відомі властивості речовини, можна зробити висновок про її можливу будову.

Ковалентний хімічний зв'язок та донорно-акцепторний механізм його утворення (на прикладі катіона амонію)

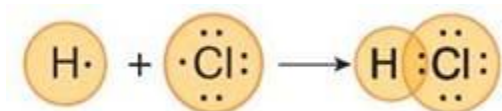
УТВОРЕННЯ КОВАЛЕНТНОГО ЗВ'ЯЗКУ. На відміну від йонного зв'язку, під час утворення якого атоми металічних елементів віддають валентні електрони, а атоми неметалічних елементів приєднують їх, утворення хімічного зв'язку між атомами неметалічних елементів відбувається по-іншому. Атоми не віддають і не приєднують електрони в односторонньому порядку, а утворюють із валентних неспарених електронів спільні електронні пари в такій кількості, що забезпечує кожному атому завершену будову зовнішнього енергетичного рівня. Утворений у такий спосіб хімічний зв'язок називають ковалентним.

З'ясовувати особливості утворення цього зв'язку розпочнемо на прикладі молекули гідроген хлориду HCl.

Спершу складемо електронні та графічні електронні формули атомів обох хімічних елементів.

Найближчим до Гідрогену інертним елементом є Гелій, електронна оболонка атома якого складається з двох електронів. Отже, Гідрогену достатньо утворити одну спільну з Хлором електронну пару, аби досягти завершеності енергетичного рівня (мал. 9).

Мал. 9. Модель утворення молекули гідроген хлориду

Зовнішньому енергетичному рівню атома Хлору не вистачає одного електрона, аби мати однакову електронну конфігурацію з найближчим до нього інертним хімічним елементом Аргонном. Маючи по одному неспареному електрону, атом Гідрогену й атом Хлору утворюють спільну електронну пару і в такий спосіб їхні зовнішні енергетичні рівні стають завершеними.

Ковалентний хімічний зв'язок — це хімічний зв'язок, утворений завдяки тому, що два атома роблять спільними пару (пари) валентних електронів у кількості, необхідній їм для завершення зовнішніх енергетичних рівнів.

Утворення спільних електронних пар відбувається з виділенням енергії. Це енергетично вигідно, оскільки молекула більш енергетично стійка, ніж поодинокий атом. Щоб зруйнувати ковалентний зв'язок, необхідно затратити стільки ж енергії, скільки її виділилося під час утворення хімічного зв'язку.

ВИДИ КОВАЛЕНТНОГО ЗВ'ЯЗКУ. Від утворення спільних електронних пар виникає область з відносно високою електронною густиною й між нею та атомними центрами діють сили притягання. Якщо молекула утворена атомами елементів з однаковим значенням електронегативності, то електронна густина спільної пари електронів не

зміщується в бік одного з них, бо кожен атом діє на неї з однаковою силою. Такий ковалентний зв'язок називають неполярним.

Ковалентний неполярний зв'язок — це зв'язок, у якого спільна пара електронів локалізована симетрично відносно центрів обох атомів.

Повернемося до вже розглянутої будови атомів Гідрогену і Хлору, щоб з'ясувати хімічний зв'язок у двохатомних молекулах простих речовин водню H_2 і хлору Cl_2 . Розглянемо електронні формули молекул цих речовин:

Вони свідчать про утворення ковалентного неполярного зв'язку.

Електронна формула молекули — це запис складу речовини за допомогою символів хімічних елементів і крапок, що позначають електрони зовнішнього енергетичного рівня.

Якщо ж ковалентний зв'язок утворюють атоми з різною електронегативністю, то ймовірність перебування електронів хімічного зв'язку поблизу зв'язаних атомів буде різною. Для більш електронегативного атома вона більша. І це показано на схемі утворення ковалентного зв'язку в молекулі гідроген хлориду (мал. 9).

• *Скористайтесь значеннями електронегативності Гідрогену і Хлору, щоб пояснити зміщення електронної пари в молекулі гідроген хлориду.*

Ковалентний зв'язок, утворений атомами різних елементів, у якому розподіл електронної густини спільної електронної пари є несиметричним відносно центрів обох атомів, називається полярним ковалентним зв'язком.

Утворення спільних електронних пар відбувається з неспарених електронів. Кількість їх може збільшуватися завдяки переходу атома у збуджений стан.

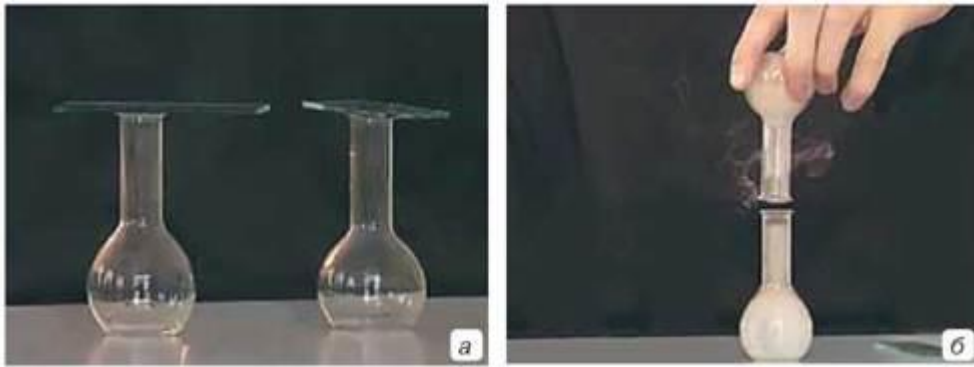
Залежно від кількості електронних пар, які стають спільними для сполучених атомів, ковалентні зв'язки можуть бути одинарними, подвійними та потрійними.

Прикладом одинарного зв'язку в молекулах неорганічних речовин є зв'язок атомів Гідрогену в молекулі водню $H - H$; подвійного — атомів Оксигену в молекулі кисню $O = O$; потрійного — атомів Нітрогену в молекулі азоту $N \equiv N$.

• *Пригадайте одинарні ковалентні зв'язки атомів Карбону в алканах, подвійні в алкенах і потрійні в алкінах.*

ДОНОРНО-АКЦЕПТОРНИЙ МЕХАНІЗМ УТВОРЕННЯ КОВАЛЕНТНОГО ЗВ'ЯЗКУ. Розглянемо його утворення на прикладі катіона амонію NH_4^+ , а для цього виконаємо спершу демонстраційний дослід. Ополоснемо одну чисто вимиту колбу концентрованим розчином амоніаку, іншу — концентрованою хлоридною кислотою (мал. 10, а, на с. 34). З'єднаємо отвори колб, як показано на малюнку 10, б, на с. 34. Спостерігатимемо, що колби починають у верхніх своїх частинах заповнюватися білим «димом». Такий вигляд мають дрібні кристалики солі амоній хлориду NH_4Cl — продукту реакції сполучення цих двох легких сполук неметалічних елементів з Гідрогеном.

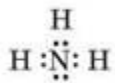
Мал. 10. Взаємодія амоніаку з гідроген хлоридом: а — колби з реагентами; б — утворення амоній хлориду

У реакції катіон Гідрогену, утворений унаслідок дисоціації хлоридної кислоти, приєднався до молекули амоніаку й утворився амоній-катіон NH_4^+ .

Амоній-катіон — це однозарядний позитивний йон NH_4^+ , що утворюється внаслідок приєднання Гідроген-катіону до молекули амоніаку.

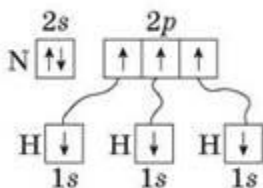
Утворення амоній-катіону відбувається за допомогою ковалентного зв'язку, але його механізм особливий — донорно-акцепторний. Щоб зрозуміти цей механізм, розглянемо електронну формулу молекули амоніаку:

Як свідчить електронна формула, за рахунок трьох неспарених електронів Нітроген утворив три ковалентні полярні зв'язки з трьома атомами Гідрогену. Усі атоми молекули амоніаку досягли завершення зовнішніх енергетичних рівнів. В атома Нітрогену він складається з восьми електронів, у атомів Гідрогену — з двох.

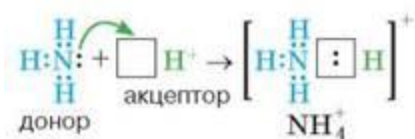
Електронегативність Гідрогену дорівнює 2,1; Нітрогену — 3,5. Тому спільні електронні пари зміщені до більш електронегативного Нітрогену. Цим пояснюється полярність утворених ковалентних зв'язків.

Зверніть увагу, що серед чотирьох електронних пар атома Нітрогену в молекулі амоніаку одна є особливою в тому сенсі, що утворена не внаслідок взаємодії з атомом Гідрогену. За походженням — це ті два спарені s-електрони зовнішнього енергетичного рівня атома Нітрогену, що є в нього на 2s-підрівні:

Катіон Гідрогену H^+ , що утворюється внаслідок електролітичної дисоціації гідроген хлориду в розчині, має вільну електронну орбіталь. За рахунок неї та вільної електронної

пари Нітрогену утворюється ще один ковалентний зв'язок. У його утворенні Нітроген виступив донором електронів (надав свою вільну електронну пару катіону Гідрогену), а катіон Гідрогену став акцептором — її приймачем. Утворився катіон амонію (мал. 11).

Мал. 11. Утворення катіона амонію NH_4^+

Як видно з малюнка 11, у катіоні амонію чотири ковалентні зв'язки, з яких три утворені спільними електронними парами, а один — за донорно-акцепторним механізмом.

*Ковалентний зв'язок може виникати між двома атомами, один з яких має пару електронів, а другий — вакантну (незаповнену електронами) орбіталь. Такий механізм утворення ковалентного зв'язку називається донорно-акцепторним. Атом, який надає власну (вільну) електронну пару, називається **донором**, а атом, який має вільну орбіталь, називають **акцептором**.*

Домашнє завдання – написати конспект, відповісти на запитання та зробити завдання:

Виберіть речовину з йонним хімічним зв'язком. Відповідь обґрунтуйте (напишіть схему утворення хімічного зв'язку):

- а) HCl ;
- б) O_2 ;
- в) MgS ;
- г) SO_2 .

Виберіть рядок, в якому перелічені сполуки з йонним хімічним зв'язком:

- а) H_2O , HCl , H_2S , NH_3 ;
- б) H_2 , O_2 , N_2 , Cl_2 ;
- в) KCl , NaBr , CaS , Li_2O ;
- г) Zn , SO_2 , P , SiH_4